

England.

Der findes ingen lov, som fastlægger forsvarrets organisation og omfang.

Man bygger på nogle såkaldte „Standing Laws“ for de enkelte værn; disse love ligger til dels meget langt tilbage i tiden og siger intet om størrelsen af styrkerne. For flyvevåbnets vedkommende siger f. eks. en lov af 1917, at der kan oprettes et flyvevåben med så meget personel, som parlamentet giver tilslutning til.

Hvert år udgiver regeringen en hvidbog om sine almindelige planer med hensyn til forsvaret, f. eks. styrkernes omfang. Disse hvidbøger går til parlamentet for information og debat, men ikke med henblik på at blive vedtaget eller forkastet. I praksis stemmes der dog ofte derom.

I tilslutning hertil udarbejder de tre forsvarsgrensministerier deres budgetforslag (estimates), som går til parlamentet med henblik på vedtagelse eller forkastelse. Det er dog i hvert fald i de sidste 100 år ikke hændt, at parlamentet har foretaget ændringer i forslagene. De nævnte estimates indeholder oplysninger om personel, udgifter, styrkernes omfang og sammensætning m. v.

Ifølge en lov af 1946 (Ministry of Defence Act) har forsvarsministeren „ansvaret for formuleringen af den almindelige anvendelse af en samlet politik (policy) vedrørende Kronens væbnede styrker som helhed og deres behov (requirements)“.

I udøvelsen af dette ansvar har forsvars-

ministeren myndighed til (underkastet kabinettets og forsvarskomiteens ansvar) at bestemme i alle større forsvarsanliggender angående de væbnede styrkers størrelse, form, organisation, placering og deres våben, krigsudrustning og forsyninger.

Om sådanne problemer rådfører ministeren sig med et råd (Defence Board), der bl. a. omfatter forsvarsgrensministrene og værnscheferne.

Inden for kabinettet er oprettet en forsvarskomit  (Defence Committee), der under premierministerens formandskab behandler spørgsmål af større rækkevidde, som berører flere ministerier.

Ifølge en erklæring af januar 1957 fra premierministeren er der tillagt forsvarsministeren øget myndighed med hensyn til afgørelse af spørgsmål vedrørende de væbnede styrkers størrelse, form, organisation og udrustning.

Kort tid derefter (i april 1957) udsendte regeringen den i sin tid meget omtalte 5 års plan for forsvaret i form af en hvidbog i overensstemmelse med den ovenfor skitserede fremgangsmåde.

I de to efterfølgende år (senest i marts måned d.  .) er der efter de sædvanlige regler udsendt hvidbøger og estimates, som bl. a. giver oplysninger om fremskridt med hensyn til 5 års planens gennemførelse. Disse hvidbøger har på normal m de været genstand for parlamentsdebat og påfølgende afstemning.